

Arrest

nr. 102 306 van 3 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat C. VERKEYN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.M. (eerste verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (A.M.), bent een achttienjarige sjiitische Afghaan van Hazara-origine. U bent geboren in het dorp Chawni in het district Gizab in de provincie Daykundi. U woonde daar met uw zus, uw broer (A.A.) (O.V. X) die u naar België vergezelde en uw ouders. Uw moeder stierf een zestal jaar geleden na een periode van ziekte. Uw vader werd drie à vier jaar geleden gedood. Niemand van uw familie bevindt zich nog in uw geboortedorp Chawni. Uw zus verhuisde na haar huwelijk naar de stad Nili. Uw oom (H.) woont volgens uw verklaringen in Shiro, volgens de verklaringen van uw broer verhuisde hij naar Nili. U heeft nog af en toe contact met uw oom (H.). U volgde gedurende drie à vier maanden koranlessen in het naburige dorp Gul Bakhal. De rest van de tijd werkte u samen met uw broer als veehoeder. Enkele jaren geleden volgde u drie à vier maanden les in de koranschool in het naburige dorp Gul Bakhal. U kwam steeds later naar huis en wekte daardoor het wantrouwen van uw broer (A.). U

vertelde hem dat u in de moskee les kreeg over het plegen van zelfmoordaanslagen. Uw broer verbood u nog naar de moskee te gaan. In deze periode werd uw vader ook lastiggevalen door een Pashtoun die een tijd eerder een stuk land aan uw vader verkocht had dat in de daaropvolgende jaren sterk in waarde was gestegen waardoor uw vader weigerde het stuk land terug te geven. Later werd uw broer aangesproken door een Pashtoun die wilde weten waarom u uw koranlessen had gestaakt. Toen uw broer hem meedeelde dat u niet meer naar de moskee zou gaan, werd hij door deze persoon bedreigd. Uw broer besloot u bij uw oom onder te brengen die in het dorp Shiro woonde. De volgende nacht kwam de taliban naar uw ouderlijk huis. Indien uw broer u niet aan hen overleverde zou uw familie gedood worden. U weet niet wat er nadien precies gebeurde omdat u op dat moment bij uw oom verbleef, maar diezelfde nacht werd uw broer geslagen en gefolterd en werd uw vader gedood. Uw broer werd naar het ziekenhuis in Nili gebracht waar hij vijf à zes maanden verbleef. Drie jaar geleden, ongeveer een jaar na het incident waarbij uw vader omkwam en uw broer werd verwond, verliet u samen met uw broer Afghanistan. Op 18 januari 2011 arriveerden u en uw broer in België waar jullie de volgende dag asiel aanvroegen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u bedreigd of gedood te worden.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de taskara's (Afghaans identiteitsbewijs) van u en uw broer (A.A.) voor.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u bijzonder weinig affiniteit vertoont met de omgeving waarvan u verklaart dat u er uw ganse leven doorbracht.

In eerste instantie dient te worden gewezen op het feit dat u weinig kunt vertellen over het dagelijkse leven in uw dorp. U verklaart dat uw dorp doorkruist wordt door de Helmandrivier. U zegt verder dat er behalve de grote brug bij de bazaar ook kleine bruggen zijn om deze rivier over te steken. U kunt echter niet zeggen op welke plaatsen deze kleinere bruggen zich bevinden (CGVS p.7). Verder verschilt de beschrijving die u geeft van de bazaar van Chawni, die op tien à vijftien minuten wandelen van uw huis ligt (CGVS p.8) sterk van de manier waarop uw broer (A.) deze zelfde bazaar beschrijft. Zo zouden er zich volgens u tien à twaalf winkels op de bazaar bevinden (CGVS p.7), terwijl uw broer (A.) het over wel veertig winkels heeft (CGVS (A.A.), p.7). Daarnaast verklaart u dat de twee cafés die aan de bazaar liggen worden uitgebaat door (E.M.) en (Q.) (CGVS p.7). Uw broer (A.) spreekt eveneens over twee cafés (CGVS p.7), maar wanneer hem gevraagd wordt of hij een zekere (Q.) of (E.M.) in het dorp kent, geeft hij echter aan dat hij de naam (E.M.) niet in het dorp heeft horen vernoemen en dat (Q.) een winkel had waar rijst werd verkocht (CGVS (A.A.) p.14). Nochtans verklaarde uw broer eerder in het gehoor dat hij de namen van de eigenaars gekend heeft maar zich niet meer voor de geest kon halen omdat hij er al jaren niet meer geweest is (CGVS p.7), waardoor verwacht kan worden dat de namen van de eigenaars hem bekend zouden voorkomen. Verder verklaart u dat er scholen waren in uw dorp Chawni, maar kent u de namen niet. Wanneer u gevraagd wordt naar de plaatsen waar deze scholen zich bevinden, antwoordt u ontwijkend dat u niet weet hoe u deze vraag kan beantwoorden om vervolgens te zeggen dat er vier of vijf scholen in uw dorp waren waarvan er twee langs de ene zijde van uw huis en twee langs de andere zijde van uw huis lagen (CGVS p.11). Uw broer (A.) maakt anderzijds melding van elf scholen waarvan hij er slechts twee bij naam kan noemen (CGVS (A.A.) p.8). Het is weinig aannemelijk dat u, die zelf naar school ging in een naburig dorp, zo weinig weet over de scholen die zich in uw dorp bevinden. Gezien uw verklaringen dat u sinds uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Chawni heeft gewoond, kan van u verwacht worden dat u uw dorp kent. Dat u niet kan zeggen waar in het dorp bruggen te vinden zijn om de rivier die het dorp doorkruist over te steken en een beschrijving geeft van de bazaar waar u op een tiental minuten wandelen vandaan woonde die verschilt van de beschrijving die door uw broer werd gegeven, is weinig aannemelijk aangezien het hier basiskennis betreft die door alle dorpsbewoners zou moeten gekend zijn.

Ook uw kennis over de ruimere regio waarin uw geboortedorp is gelegen is beperkt. U verklaart dat het district Gizab vooral bevolkt wordt door Pashtounen (CGVS p.8). Uw broer (A.) schat dat slechts twee op de honderd huizen door Hazara's worden bewoond (CGVS (A.A.) p.7). In deze context is het weinig aannemelijk dat u het dorp Malizay noemt wanneer gevraagd wordt naar dorpen waar veel Hazara's wonen (CGVS p.8), terwijl uw broer (A.) precies het tegenovergestelde verklaart, namelijk dat de meesten bewoners van Malazay Pashtounen zijn en dat Hazara's daar meestal niet komen (CGVS (A.A.) p.4). Verder kunt u ook niet zeggen tot welke stammen de Pashtounen die in uw dorp wonen horen (CGVS p.19). Dat u een dusdanig slecht zicht heeft op een dergelijk belangrijk gegeven als stam en etniciteit is in de Afghaanse context weinig geloofwaardig. Er dient ook te worden gewezen op het feit dat uit uw verklaringen blijkt dat u geen zicht heeft op de veiligheidssituatie in uw regio. Zo verklaart u dat de buitenlandse troepen soms kwamen, maar weet u niet met welk doel of om welke reden ze naar uw dorp kwamen. U herinnert zich evenmin incidenten (CGVS p.19). Dit is opmerkelijk gezien de verklaringen van uw broer (A.) dat de taliban tijdens de tweede helft van het jaar auto's tegenhielden en alle spullen in beslag namen of de voorbijgangers doodden (CGVS (A.A.) p.12). Deze tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de veiligheidssituatie in jullie dorp Chawni maken het weinig aannemelijk dat jullie heel jullie leven in het dorp Chawni zouden hebben doorgebracht.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Chawni in het district Gizab gewoond heeft omdat uw geografische kennis van de regio waar u altijd gewoond zou hebben heel beperkt is. Zo situeert uw broer (A.) het dorp Shiro, waar uw oom woonde bij wie u een aantal maanden verbleef, in het district Shahrestan (CGVS (A.A.) p.6). Uzelf geeft aan dat het dorp zich in de provincie Daykundi bevindt, maar u kan niet zeggen in welk district (CGVS p.3). Wanneer het district Shahrestan vernoemd wordt, zegt u dat u deze naam gehoord heeft maar er geen verdere informatie over heeft. Gevraagd in welke provincie dit district gelegen is, blijft u het antwoord schuldig (CGVS p.3). Het is opmerkelijk dat u, ondanks het feit dat u gedurende zeven of acht maanden bij deze oom verbleef (CGVS p.14) en het contact met uw thuisland ook via hem verloopt (CGVS p.17), niet weet in welk district zijn dorp gelegen is én dat de naam van het district waartoe zijn dorp behoort, Shahrestan, verder ook geen belletje doet rinkelen wanneer het vernoemd wordt. Bovendien verklaart uw broer dat uw oom recent naar de provinciehoofdstad Nili verhuisde en dat uw zus zich daar eveneens gevestigd heeft (CGVS (A.A.), pp.11,12). Tevens verklaart u dat uw broer (A.) een aantal maanden doorbracht in het ziekenhuis van Nili (CGVS p.14). In deze context is het opmerkelijk dat, wanneer u gevraagd wordt of u Nili kent, antwoordt dat het een district of dorp is zoals Chawni of Gizab maar niet blijkt te weten dat het de hoofdplaats is van de provincie Daykundi waar u heel uw leven heeft doorgebracht. Wanneer u gevraagd wordt wat de hoofdplaats van Daykundi is, noemt u daarentegen Bamyān en Uruzgan, hetgeen twee provincies zijn die onafhankelijk van Daykundi bestaan (CGVS p.6). Uw kennis over de omliggende dorpen van uw dorp Chawni, is verder ook ontoereikend. Wanneer gepolst wordt naar de districten die Gizab, het district waar u woonde, omsluiten somt u de volgende plaatsnamen op: Nekozai, Malizai, Dagharoi en Bomai (CGVS p.5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit geen districten zijn, maar dorpen die zich in de nabijheid van uw dorp Chawni bevinden (zie informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Wanneer u om een verduidelijking wordt gevraagd, geeft u aan dat het dorpen, districten zijn die rond uw dorp liggen (CGVS p.5). De officiële districten zouden dan Bamyān, Ghazni en Uruzgan zijn (CGVS p.5) terwijl dit, opnieuw, provincies zijn die in het geheel geen deel uitmaken van de provincie Daykundi. Het is weinig aannemelijk dat u de dorpen die aan uw dorp grenzen zou verwarren met de districten rond Gizab. Bovendien dient hieraan toegevoegd te worden dat de dorpen die u opsomt inderdaad in de buurt van uw dorp gelegen zijn, maar dat verder geen enkel ander naburig dorp door u wordt herkend wanneer ze opgesomd worden. Zo blijken de plaatsnamen Gaiti, Bala Zhara, Poshta Haidar en Qizilbash u vreemd te zijn (CGVS pp.5,6,7). Mali Zay kent u dan weer wel, maar wanneer gevraagd wordt wat u over deze plaats weet, geeft u aan dat het een district is (CGVS p.6). Dat u doorgaans uw dorp niet verliet kan niet verklaren dat geen van de namen van omliggende dorpen u bekend zijn (CGVS p.6). Het is weinig aannemelijk dat u nooit gehoord zou hebben over deze dorpen indien u uw hele leven in Chawni zou hebben doorgebracht. Gezien deze verschillende dorpen, die rondom uw dorp liggen, u onbekend zijn, kan het CGVS zich niet van de indruk ontdoen dat de dorpen die u wél aanduidt, zoals Nekozai, Malizai, Dagharoi en Bomai, door u ingestudeerd werden. Ook uw broer (A.) blijkt een beperkte kennis te hebben over de ligging van het dorp. Hoewel uw broer verschillende dorpen opsomt die zich inderdaad in de omgeving van uw dorp bevinden, zoals Malazai, Nikozai, Robatak en Sangshik, is hij evenmin bekend met andere naburige dorpen waarmee hij geconfronteerd wordt, zoals Kamarak, Pushta Shah Haidari Khan, Gulja Khel, Jasha en Qizilbash (CGVS (A.A.) pp.4,5,6,9). Ghar Sheena situeert hij voorts dichtbij Nili, terwijl het zich in werkelijkheid net naast het dorp Mali Zay bevindt, dat uw broer eerder in het gehoor spontaan aanduidde als een naburig dorp van Chawni dat hij kende (CGVS (A.A.) pp.4,6). Wanneer uw broer verder gevraagd wordt of hij Bazaar Khuna kent, merkt hij op dat het misschien de

bazaar van Chawni is. Nadat hem om verduidelijking wordt gevraagd, geeft hij aan dat de Bazaar Khuna gekend is als de bazaar van Chawni (CGVS (A.A.) pp.5,6). Het is weinig aannemelijk dat uw broer eerst zegt dat het misschien om de bazaar van Chawni gaat om nadien heel overtuigd te zeggen dat de bazaar van het dorp waarin jullie woonden eigenlijk Bazaar Khuna is. Uw broer geeft aan dat hij de naam eerst niet goed gehoord had wanneer hij geconfronteerd wordt met deze bedenking (CGVS (A.A.) p.6). Dit kan echter geen excuus vormen voor het verwarrende antwoord, aangezien van hem verwacht kan worden dat hij meteen om verduidelijking vraagt wanneer hij een plaatsnaam niet goed heeft gehoord. Bovendien is Bazaar Khuna een dorp dat in de omgeving van uw dorp Chawni ligt en niet de naam van een markt in Chawni (zie informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Tenslotte moet worden opgemerkt dat u niet weet langs welke plaatsen u en uw broer (A.) reisden om van Shiro, het dorp waar uw oom woonde, via Nili naar Kaboel te gaan om van daar het land te verlaten (CGVS p.18). U deed nochtans een dag en een nacht over de tocht wat het nog ongeloofwaardiger maakt dat u gedurende al deze uren geen enkel andere plaats of regio zou hebben opgemerkt (CGVS p.18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden Afghaanse origine en verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend. Op basis van dezelfde verklaringen kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Het feit dat u op vijftienjarige leeftijd uw dorp Chawni verliet kan deze conclusie niet ombuigen. Er kan namelijk verwacht worden dat u, ondanks uw jonge leeftijd, kan vertellen over het dagdagelijkse leven in het dorp waar u heel uw leven woonde en ietwat op de hoogte bent van de regio waarin uw dorp gelegen is. Bovendien slaagde uw oudere broer (A.), die achtentwintig jaar was op het moment van jullie vertrek, er evenmin in het CGVS te overtuigen van jullie herkomst uit het dorp Chawni in het district Gizab in de provincie Daykundi, hetgeen bevestigt dat uw jeugdige leeftijd geen verklaring kan bieden voor uw gebrekkige kennis over de regio waaruit u beweert afkomstig te zijn.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De kopie van uw taskara (Afghaans identiteitsbewijs) die u ter ondersteuning van uw identiteit en herkomst voorlegt kan niet als bewijs aanvaard worden. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze (identiteits-)documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook niet van authentieke documenten te onderscheiden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **Bovendien wordt de geloofwaardigheid van dit document verder ondermijnd door het feit dat u verklaart dat uw vader deze taskara vijf of zes jaar geleden afhaalde, terwijl op uw taskara 12 jawza 1388 (Afghaanse kalender, 2 juni 2009) als uitgiftedatum wordt vermeld.**

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat

de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.A. (tweede verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (A.A.), bent een eenendertigjarige sjiitische Afghaan van Hazara-origine. U bent geboren in het dorp Chawni in het district Gizab in de provincie Daykundi. U woonde daar met uw zus, uw broer (A.M.) (O.V. 6754238) die u naar België vergezelde en uw ouders. Uw moeder stierf een zestal jaar geleden na een periode van ziekte. Uw vader werd drie à vier jaar gedood. Niemand van uw familie bevindt zich nog in uw geboortedorp Chawni. Uw zus verhuisde na haar huwelijk naar de stad Nili waar ook uw oom (H.) woont. U werkte samen met uw broer als veehoeder.

U en uw broer (A.M.) beroepen zich volledig op dezelfde problemen:

Enkele jaren geleden volgde u drie à vier maanden les in de koranschool in het naburige dorp Gul Bakhal. U kwam steeds later naar huis en wekte daardoor het wantrouwen van uw broer (A.). U vertelde hem dat u in de moskee les kreeg over het plegen van zelfmoordaanslagen. Uw broer verbood u nog naar de moskee te gaan. In deze periode werd uw vader ook lastiggevalen door een Pashtoun die een tijd eerder een stuk land aan uw vader verkocht had dat in de daaropvolgende jaren sterk in waarde was gestegen waardoor uw vader weigerde het stuk land terug te geven. Later werd uw broer aangesproken door een Pashtoun die wilde weten waarom u uw koranlessen had gestaakt. Toen uw broer hem meedeelde dat u niet meer naar de moskee zou gaan, werd hij door deze persoon bedreigd. Uw broer besloot u bij uw oom onder te brengen die in het dorp Shiro woonde. De volgende nacht kwam de taliban naar uw ouderlijk huis. Indien uw broer u niet aan hen overleverde zou uw familie gedood worden. U weet niet wat er nadien precies gebeurde omdat u op dat moment bij uw oom verbleef, maar diezelfde nacht werd uw broer geslagen en gefolterd en werd uw vader gedood. Uw broer werd naar het ziekenhuis in Nili gebracht waar hij vijf à zes maanden verbleef. Drie jaar geleden, ongeveer een jaar na het incident waarbij uw vader omkwam en uw broer werd verwond, verliet u samen met uw broer Afghanistan. Op 18 januari 2011 arriveerden u en uw broer in België waar jullie de volgende dag asiel aanvroegen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u bedreigd of gedood te worden.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de taskara's (Afghaans identiteitsbewijs) van u en uw broer (A.A.) voor.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u niet aannemelijk gemaakt hebt dat u een gegronde vrees voor vervolging hebt zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zich op dezelfde asielmotieven beroept als deze die werden ingeroepen door uw broer (A.M.). Gezien de motieven van uw broer niet aannemelijk werden bevonden kan er ook in uw hoofde niet van worden uitgegaan dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie dient te moeten koesteren of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw broer (A.M.).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u bijzonder weinig affiniteit vertoont met de omgeving waarvan u verklaart dat u er uw ganse leven doorbracht.

In eerste instantie dient te worden gewezen op het feit dat u weinig kunt vertellen over het dagelijkse leven in uw dorp. U verklaart dat uw dorp doorkruist wordt door de Helmandrivier. U zegt verder dat er behalve de grote brug bij de bazaar ook kleine bruggen zijn om deze rivier over te steken. U kunt echter niet zeggen op welke plaatsen deze kleinere bruggen zich bevinden (CGVS p.7). Verder verschilt de beschrijving die u geeft van de bazaar van Chawni, die op tien à vijftien minuten wandelen van uw huis ligt (CGVS p.8) sterk van de manier waarop uw broer (A.) deze zelfde bazaar beschrijft. Zo zouden er zich volgens u tien à twaalf winkels op de bazaar bevinden (CGVS p.7), terwijl uw broer (A.) het over wel veertig winkels heeft (CGVS (A.A.), p.7). Daarnaast verklaart u dat de twee cafés die aan de bazaar liggen worden uitgebaat door (E.M.) en (Q.) (CGVS p.7). Uw broer (A.) spreekt eveneens over twee cafés (CGVS p.7), maar wanneer hem gevraagd wordt of hij een zekere (Q.) of (E.M.) in het dorp kent, geeft hij echter aan dat hij de naam (E.M.) niet in het dorp heeft horen vernoemen en dat (Q.) een winkel had waar rijst werd verkocht (CGVS (A.A.) p.14). Nochtans verklaarde uw broer eerder in het gehoor dat hij de namen van de eigenaars gekend heeft maar zich niet meer voor de geest kon halen omdat hij er al jaren niet meer geweest is (CGVS p.7), waardoor verwacht kan worden dat de namen van de eigenaars hem bekend zouden voorkomen. Verder verklaart u dat er scholen waren in uw dorp Chawni, maar kent u de namen niet. Wanneer u gevraagd wordt naar de plaatsen waar deze scholen zich bevinden, antwoordt u ontwijkend dat u niet weet hoe u deze vraag kan beantwoorden om vervolgens te zeggen dat er vier of vijf scholen in uw dorp waren waarvan er twee langs de ene zijde van uw huis en twee langs de andere zijde van uw huis lagen (CGVS p.11). Uw broer (A.) maakt anderzijds melding van elf scholen waarvan hij er slechts twee bij naam kan noemen (CGVS (A.A.) p.8). Het is weinig aannemelijk dat u, die zelf naar school ging in een naburig dorp, zo weinig weet over de scholen die zich in uw dorp bevinden. Gezien uw verklaringen dat u sinds uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Chawni heeft gewoond, kan van u verwacht worden dat u uw dorp kent. Dat u niet kan zeggen waar in het dorp bruggen te vinden zijn om de rivier die het dorp doorkruist over te steken en een beschrijving geeft van de bazaar waar u op een tiental minuten wandelen vandaan woonde die verschilt van de beschrijving die door uw broer werd gegeven, is weinig aannemelijk aangezien het hier basiskennis betreft die door alle dorpsbewoners zou moeten gekend zijn.

Ook uw kennis over de ruimere regio waarin uw geboortedorp is gelegen is beperkt. U verklaart dat het district Gizab vooral bevolkt wordt door Pashtounen (CGVS p.8). Uw broer (A.) schat dat slechts twee op de honderd huizen door Hazara's worden bewoond (CGVS (A.A.) p.7). In deze context is het weinig aannemelijk dat u het dorp Malizay noemt wanneer gevraagd wordt naar dorpen waar veel Hazara's wonen (CGVS p.8), terwijl uw broer (A.) precies het tegenovergestelde verklaart, namelijk dat de meesten bewoners van Malazay Pashtounen zijn en dat Hazara's daar meestal niet komen (CGVS (A.A.) p.4). Verder kunt u ook niet zeggen tot welke stammen de Pashtounen die in uw dorp wonen horen (CGVS p.19). Dat u een dusdanig slecht zicht heeft op een dergelijk belangrijk gegeven als stam en etniciteit is in de Afgaanse context weinig geloofwaardig. Er dient ook te worden gewezen op het feit dat uit uw verklaringen blijkt dat u geen zicht heeft op de veiligheidssituatie in uw regio. Zo verklaart u dat de buitenlandse troepen soms kwamen, maar weet u niet met welk doel of om welke reden ze naar uw dorp kwamen. U herinnert zich evenmin incidenten (CGVS p.19). Dit is opmerkelijk gezien de verklaringen van uw broer (A.) dat de taliban tijdens de tweede helft van het jaar auto's tegenhielden en alle spullen in beslag namen of de voorbijgangers doodden (CGVS (A.A.) p.12).

Deze tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de veiligheidssituatie in jullie dorp Chawni maken het weinig aannemelijk dat jullie heel jullie leven in het dorp Chawni zouden hebben doorgebracht.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Chawni in het district Gizab gewoond heeft omdat uw geografische kennis van de regio waar u altijd gewoond zou hebben heel beperkt is. Zo situeert uw broer (A.) het dorp Shiro, waar uw oom woonde bij wie u een aantal maanden verbleef, in het district Shahrestan (CGVS (A.A.) p.6). Uzelf geeft aan dat het dorp zich in de provincie Daykundi bevindt, maar u kan niet zeggen in welk district (CGVS p.3). Wanneer het district Shahrestan vernoemd wordt, zegt u dat u deze naam gehoord heeft maar er geen verdere informatie over heeft. Gevraagd in welke provincie dit district gelegen is, blijft u het antwoord schuldig (CGVS p.3). Het is opmerkelijk dat u, ondanks het feit dat u gedurende zeven of acht maanden bij deze oom verbleef (CGVS p.14) en het contact met uw thuisland ook via hem verloopt (CGVS p.17), niet weet in welk district zijn dorp gelegen is én dat de naam van het district waartoe zijn dorp behoort, Shahrestan, verder ook geen belletje doet rinkelen wanneer het vernoemd wordt. Bovendien verklaart uw broer dat uw oom recent naar de provinciehoofdstad Nili verhuisde en dat uw zus zich daar eveneens gevestigd heeft (CGVS (A.A.), pp.11,12). Tevens verklaart u dat uw broer (A.) een aantal maanden doorbracht in het ziekenhuis van Nili (CGVS p.14). In deze context is het opmerkelijk dat, wanneer u gevraagd wordt of u Nili kent, antwoordt dat het een district of dorp is zoals Chawni of Gizab maar niet blijkt te weten dat het de hoofdplaats is van de provincie Daykundi waar u heel uw leven heeft doorgebracht. Wanneer u gevraagd wordt wat de hoofdplaats van Daykundi is, noemt u daarentegen Bamyān en Uruzgan, hetgeen twee provincies zijn die onafhankelijk van Daykundi bestaan (CGVS p.6). Uw kennis over de omliggende dorpen van uw dorp Chawni, is verder ook ontoereikend. Wanneer gepolst wordt naar de districten die Gizab, het district waar u woonde, omsluiten somt u de volgende plaatsnamen op: Nekozai, Malizai, Dagharoi en Bomai (CGVS p.5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit geen districten zijn, maar dorpen die zich in de nabijheid van uw dorp Chawni bevinden (zie informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Wanneer u om een verduidelijking wordt gevraagd, geeft u aan dat het dorpen, districten zijn die rond uw dorp liggen (CGVS p.5). De officiële districten zouden dan Bamyān, Ghazni en Uruzgan zijn (CGVS p.5) terwijl dit, opnieuw, provincies zijn die in het geheel geen deel uitmaken van de provincie Daykundi. Het is weinig aannemelijk dat u de dorpen die aan uw dorp grenzen zou verwarren met de districten rond Gizab. Bovendien dient hieraan toegevoegd te worden dat de dorpen die u opsomt inderdaad in de buurt van uw dorp gelegen zijn, maar dat verder geen enkel ander naburig dorp door u wordt herkend wanneer ze opgesomd worden. Zo blijken de plaatsnamen Gaiti, Bala Zhara, Poshta Haidar en Qizilbash u vreemd te zijn (CGVS pp.5,6,7). Mali Zay kent u dan weer wel, maar wanneer gevraagd wordt wat u over deze plaats weet, geeft u aan dat het een district is (CGVS p.6). Dat u doorgaans uw dorp niet verliet kan niet verklaren dat geen van de namen van omliggende dorpen u bekend zijn (CGVS p.6). Het is weinig aannemelijk dat u nooit gehoord zou hebben over deze dorpen indien u uw hele leven in Chawni zou hebben doorgebracht. Gezien deze verschillende dorpen, die rondom uw dorp liggen, u onbekend zijn, kan het CGVS zich niet van de indruk ontdoen dat de dorpen die u wél aanduidt, zoals Nekozai, Malizai, Dagharoi en Bomai, door u ingestudeerd werden. Ook uw broer (A.) blijkt een beperkte kennis te hebben over de ligging van het dorp. Hoewel uw broer verschillende dorpen opsomt die zich inderdaad in de omgeving van uw dorp bevinden, zoals Malazai, Nikozai, Robatak en Sangshik, is hij evenmin bekend met andere naburige dorpen waarmee hij geconfronteerd wordt, zoals Kamarak, Pushta Shah Haidari Khan, Gulja Khel, Jasha en Qizilbash (CGVS (A.A.) pp.4,5,6,9). Ghar Sheena situeert hij voorts dichtbij Nili, terwijl het zich in werkelijkheid net naast het dorp Mali Zay bevindt, dat uw broer eerder in het gehoor spontaan aanduidde als een naburig dorp van Chawni dat hij kende (CGVS (A.A.) pp.4,6). Wanneer uw broer verder gevraagd wordt of hij Bazaar Khuna kent, merkt hij op dat het misschien de bazaar van Chawni is. Nadat hem om verduidelijking wordt gevraagd, geeft hij aan dat de Bazaar Khuna gekend is als de bazaar van Chawni (CGVS (A.A.) pp.5,6). Het is weinig aannemelijk dat uw broer eerst zegt dat het misschien om de bazaar van Chawni gaat om nadien heel overtuigd te zeggen dat de bazaar van het dorp waarin jullie woonden eigenlijk Bazaar Khuna is. Uw broer geeft aan dat hij de naam eerst niet goed gehoord had wanneer hij geconfronteerd wordt met deze bedenking (CGVS (A.A.) p.6). Dit kan echter geen excuus vormen voor het verwarrende antwoord, aangezien van hem verwacht kan worden dat hij meteen om verduidelijking vraagt wanneer hij een plaatsnaam niet goed heeft gehoord. Bovendien is Bazaar Khuna een dorp dat in de omgeving van uw dorp Chawni ligt en niet de naam van een markt in Chawni (zie informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Tenslotte moet worden opgemerkt dat u niet weet langs welke plaatsen u en uw broer (A.) reisden om van Shiro, het dorp waar uw oom woonde, via Nili naar Kaboel te gaan om van daar het land te verlaten (CGVS p.18). U deed nochtans een dag en een nacht over de tocht wat het nog ongeloofwaardiger maakt dat u gedurende al deze uren geen enkel andere plaats of regio zou hebben opgemerkt (CGVS p.18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden Afghaanse origine en verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend. Op basis van dezelfde verklaringen kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Het feit dat u op vijftienjarige leeftijd uw dorp Chawni verliet kan deze conclusie niet ombuigen. Er kan namelijk verwacht worden dat u, ondanks uw jonge leeftijd, kan vertellen over het dagdagelijkse leven in het dorp waar u heel uw leven woonde en ietwat op de hoogte bent van de regio waarin uw dorp gelegen is. Bovendien slaagde uw oudere broer (A.), die achtentwintig jaar was op het moment van jullie vertrek, er evenmin in het CGVS te overtuigen van jullie herkomst uit het dorp Chawni in het district Gizab in de provincie Daykundi, hetgeen bevestigt dat uw jeugdige leeftijd geen verklaring kan bieden voor uw gebrekkige kennis over de regio waaruit u beweert afkomstig te zijn.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De kopie van uw taskara (Afghaans identiteitsbewijs) die u ter ondersteuning van uw identiteit en herkomst voorlegt kan niet als bewijs aanvaard worden. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze (identiteits-)documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook niet van authentieke documenten te onderscheiden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). ***Bovendien wordt de geloofwaardigheid van dit document verder ondermijnd door het feit dat u verklaart dat uw vader deze taskara vijf of zes jaar geleden afhaalde, terwijl op uw taskara 12 jawza 1388 (Afghaanse kalender, 2 juni 2009) als uitgiftedatum wordt vermeld.***

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst.

Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren in een eerste middel de schending aan van artikel 27 van het PR CGVS en de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"*.

Zij betogen dat in de beslissing van tweede verzoeker integraal wordt verwezen naar de beslissing van eerste verzoeker terwijl er elementen zijn die eigen zijn aan de zaak van tweede verzoeker. Meer bepaald werd deze in het verleden slachtoffer van foltering. Ondanks dat duidelijk werd aangegeven dat hiervan een officieel doktersattest werd neergelegd in het kader van de aanvraag 9ter rept de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoeker hierover niet. Hij beschikt hierdoor over een kwetsbaar profiel. Waar enkel wordt verwezen naar de jeugdige leeftijd van eerste verzoeker, benadrukken verzoekers bovendien hun beperkte intellectuele capaciteiten. Aangezien de bestreden beslissingen met het voorgaande geen rekening houden, schenden zij artikel 27 van het PR CGVS. Verweerder had de mogelijkheid het medisch attest op te vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) of aan verzoekers doch liet na dit te doen. Volledigheidshalve leggen verzoekers dit medisch attest neer. Uit de bestreden beslissingen blijkt niet dat hiermee rekening werd gehouden. Minstens kunnen verzoekers niet nagaan op welke manier dit eventueel toch in rekening werd gebracht.

2.1.2. Verzoekers voeren in een tweede middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"*, van het redelijkheidsbeginsel en van de zorgvuldigheidsplicht.

Zij citeren artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en stellen aan de vluchtelingendefinitie in dit artikel te voldoen.

Verzoekers betogen dat volledig wordt verwezen naar de motivering inzake eerste verzoeker, dat tweede verzoeker meer op de hoogte was doch dat hij minder lang werd gehoord en dat over de elementen die op hem betrekking hebben summier wordt gemotiveerd. Bovendien wordt de asielaanvraag van verzoekers afgewezen op basis van een gebrekkige kennis over hun streek van herkomst doch beschikken zij over beperkte intellectuele capaciteiten, waren zij hoeders van schapen en kwamen zij nauwelijks buiten hun dorp. Tweede verzoeker werd bovendien gefolterd en heeft een kwetsbaar profiel. Verzoekers stellen dat zij, gezien hun profiel, wel voldoende wisten.

Inzake de tegenstrijdigheid over het dorp Malazay verwijzen verzoekers naar het gehoorverslag van eerste verzoeker, stellen zij dat deze slechts aangaf dat er andere dorpen waren waar Hazara wonen en ontkennen zij dat deze aangaf dat dit er veel waren. Bovendien blijkt dat eerste verzoeker de vraag niet begreep omdat hij opnieuw de dorpen rond zijn dorp noemde.

Verder focust verweerder volledig op eerste verzoeker. Deze heeft echter geen besef van tijd en getallen en kan hiervan geen abstractie maken. Zodoende kan hem niet worden verweten dat hij sommige zaken niet kan situeren in de tijd en de kwantiteit niet kan weergeven. Tevens kan hij, gelet op zijn intellectuele capaciteiten, moeilijk plaatsen situeren. Tweede verzoeker gaat aldus niet akkoord omdat deze wel een gedegen kennis aantoonde en er slechts een aantal zinnen zijn gewijd aan zijn gebrek aan kennis. De motivering is in wanverhouding, staat buiten proportie en schendt het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers voeren voorts aan dat de motivering onjuistheden en veronderstellingen vertoont. Dat zij zaken instudeerden valt, gelet op hun intellectuele capaciteiten, niet te staven. Zij hoedden schapen en kwamen het dorp bijna nooit uit.

Omtrent Bazaar Khuna schuift verweerder tweede verzoeker woorden in de mond, hetgeen blijkt uit de nota's van zijn advocaat. Daarnaast wees tweede verzoeker op een verschil in uitspraak.

Het aantal winkels en scholen werd verschillend weergegeven omdat eerste verzoeker niet in staat is om dingen te abstraheren, geen besef heeft van kwantiteiten en mogelijk niet behoorlijk kan tellen. Bovendien stelt verweerder ten onrechte dat eerste verzoeker naar school ging gezien hij slechts een paar maanden naar de Koranschool ging, amper kan lezen en schrijven en met schapen rondliep.

Verzoekers geven verder nog een overzicht van de gegevens die zij wel verstrekten tijdens hun gehoren en die aangeven dat zij hun dorp en leefomgeving wel kennen. Aldus zijn er voldoende elementen die erop wijzen dat zij in Chawni woonden, zeker in hoofde van tweede verzoeker. Zelfs indien er twijfel is over bepaalde elementen, dan nog moet verweerder zich de vraag stellen of de nood aan bescherming wordt aangetoond door vaststaande elementen. Zo staat het vast dat tweede verzoeker slachtoffer werd van foltering. Er is geen reden om de nood aan bescherming als niet-aannemelijk te beschouwen louter omdat verzoekers zagezegd een gebrek aan kennis vertoonden over hun streek.

2.2.1. De eerste twee door verzoekers aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Verzoekers laten de bestreden motiveringen volledig ongemoeid waar wordt vastgesteld dat eerste verzoeker niet kon aangeven tot welke stammen de Pashtoun behoren die in hun dorp wonen, alsmede dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen aflegden met betrekking tot de veiligheidssituatie in hun voorgehouden regio van herkomst. Deze vaststellingen vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij niet worden betwist of weerlegd, door de Raad overgenomen.

Eerste verzoeker verklaarde blijkens zijn gezegden zoals weergegeven in de bestreden beslissingen verder gedurende zeven tot acht maanden bij zijn oom in het dorp Shiro te hebben verbleven doch hij bleek niet te kunnen aangeven in welk district dit dorp ligt en bleek de naam van dit district zelfs niet te herkennen.

Voorts wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd dat eerste verzoeker, ondanks dat tweede verzoeker aldaar maanden in het ziekenhuis werd opgenomen en ondanks dat hun oom en zus naar daar zouden zijn verhuisd, niet wist dat Nili de hoofdplaats van de provincie Daykundi is en gaf hij,

gevraagd naar de hoofdplaats van deze provincie, vreemd genoeg de namen van twee provincies die onafhankelijk van Daykundi bestaan.

Nog daargelaten dat het niet-aannemelijk is dat eerste verzoeker, zo blijkt uit de verklaringen die ter zake worden aangehaald in de bestreden beslissing, de omliggende dorpen van zijn dorp zou verwarren met de districten rond Gizab, bleek hij bovendien, daar waar hij wel enkele naburige dorpen kon noemen, de namen van de overige omliggende dorpen zelfs niet te herkennen, hetgeen er wel degelijk op wijst dat de enkele dorpen die hij kon noemen door hem zijn ingestudeerd. Dat eerste verzoeker nog nooit zou hebben gehoord van de aan hem genoemde omliggende dorpen indien hij zijn hele leven in Chawni zou hebben gewoond is immers niet geloofwaardig.

Daarenboven vertoonde tweede verzoeker, in tegenstelling met hetgeen verzoekers voorhouden in het onderhavige verzoekschrift, eveneens een frappant gebrek aan kennis inzake de ligging van hun dorp. Uit zijn verklaringen, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissingen, blijkt immers dat ook hij weliswaar enkele naburige dorpen kon noemen doch dat hij de namen van de andere omliggende dorpen in het geheel niet bleek te herkennen en Gar Sheena foutief situeerde. Daarenboven bleek tweede verzoeker, nog daargelaten de verwarring die dienaangaande rees tijdens zijn gehoor bij het CGVS, niet te weten dat Bazaar Khuna een dorp is dat nabij het dorp Chawni ligt. Waar verzoekers in dit kader wijzen op het aangevoerde verschil in uitspraak, dient te worden vastgesteld dat tweede verzoeker bij het CGVS aangaf de tolk goed te begrijpen en dat hem werd gemeld dat hij problemen – betreffende de tolk of andere – moest melden. Hij maakte weliswaar melding van een verschil in uitspraak, doch deze melding had geen betrekking op de vraagstelling inzake Bazaar Khuna (administratief dossier A.A., stuk 4, p.1-2; 4-5). In het kader van deze vraagstelling maakte tweede verzoeker geen melding van problemen in verband met de uitspraak of communicatie en uit tweede verzoekers antwoorden en het gehoorverslag kan evenmin zulk probleem worden afgeleid.

Eerste verzoeker vertoonde een gebrek aan kennis omtrent de in zijn dorp gelegen bruggen. Enerzijds gaf hij immers zelf aan dat er, naast een grote brug, een aantal kleine bruggen waren doch anderzijds bleek hij niet in staat om op een doorleefde wijze te omschrijven waar deze kleinere bruggen zich situeren (administratief dossier A.M., stuk 4, p.7).

Uit de verklaringen van eerste verzoeker, zoals met recht aangehaald in de bestreden beslissingen, blijkt verder dat hij zelf aangaf dat er vier of vijf scholen lagen in zijn dorp doch dat hij hiervan de namen niet kon geven en evenmin in staat bleek deze scholen op een doorleefde wijze te situeren in zijn dorp. Bovendien zijn de verklaringen van eerste verzoeker in dit kader tegenstrijdig met de verklaringen van tweede verzoeker, die blijkens de in de bestreden beslissingen weergegeven verklaringen stelde dat er in hun dorp elf scholen waren. Voor zover verzoekers deze tegenstrijdigheid trachten te vergoelijken middels de blote *post factum* bewering dat eerste verzoeker geen besef heeft van kwantiteiten en “mogelijks” zelfs niet kan tellen, dient te worden opgemerkt dat eerste verzoeker, indien deze niet kon antwoorden op de ter zake gestelde vraag, dit had kunnen en moeten aangeven tijdens het gehoor bij het CGVS. Het is niet ernstig om tijdens het gehoor eenduidig te antwoorden dat er vier of vijf scholen in zijn dorp lagen om nadien, na te zijn geconfronteerd met het feit dat zijn verklaringen in deze niet kunnen worden gerijmd met deze van tweede verzoeker, aan te geven dat hij het antwoord op de vraag eigenlijk niet wist. Bovendien blijkt uit diens verklaringen zoals aangehaald in de bestreden beslissingen dat ook tweede verzoeker, ondanks dat deze verklaarde dat er elf scholen waren in hun dorp, slechts twee van deze scholen bij naam kon noemen.

Uit de stukken in de administratieve dossiers blijkt daarenboven dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd omtrent de moskee in hun dorp die zij nochtans beide zouden hebben bezocht. Eerste verzoeker verklaarde immers eenduidig dat de imam van deze moskee ‘Mullah Mohammad’ heette en maakte nergens melding van het gegeven dat er nog andere imams waren (administratief dossier A.M., stuk 4, p.9), terwijl tweede verzoeker aangaf dat de imam ‘Sheikh Khadin’ heette en vervolgde dat er veel imams waren, alsmede dat er jaarlijks een andere was (administratief dossier A.A., stuk 4, p.8).

Voorts blijkt uit de verklaringen waarnaar met reden wordt verwezen in de bestreden beslissingen dat verzoekers erg uiteenlopende verklaringen aflegden omtrent de bazaar van Chawni, volgens hen nochtans de enige belangrijke bazaar in de omgeving (administratief dossier A.M., stuk 4, p.6; administratief dossier A.A., stuk 4, p.9). Eerste verzoeker verklaarde immers dat aldaar tien tot twaalf winkels lagen, terwijl tweede verzoeker beweerde dat er wel veertig winkels lagen. Verzoekers trachten ook deze tegenstrijdigheid te vergoelijken door de bewering dat eerste verzoeker geen besef heeft van

kwantiteiten en “mogelijks” zelfs niet kan tellen. Dient echter andermaal te worden opgemerkt dat eerste verzoeker, indien deze niet kon antwoorden op de ter zake gestelde vraag, dit had kunnen en moeten aangeven tijdens het gehoor bij het CGVS. Het is niet ernstig om tijdens het gehoor eenduidig te antwoorden dat er tien tot twaalf winkels waren om naderhand, na te zijn geconfronteerd met het feit dat zijn verklaringen in deze niet kunnen worden gerijmd met deze van tweede verzoeker, aan te geven dat hij het antwoord op de vraag eigenlijk niet wist. Bovendien blijkt uit de in de bestreden beslissingen aangehaalde verklaringen van verzoekers dat eerste verzoeker de namen van de uitbaters van de twee cafés in deze bazaar noemde doch dat tweede verzoeker, ondanks dat hij de eigenaars van deze cafés heeft gekend, hun namen niet bleek te kunnen noemen en evenmin bleek te herkennen.

Noch de jeugdige leeftijd van eerste verzoeker, noch de lage scholingsgraad of de voorgehouden beperkte intelligentiegraad van beide verzoekers vormt een afdoende verklaring voor de voormelde aperte lacunes in hun kennis en de vastgestelde tegenstrijdigheden inzake de regio waar zij gedurende hun hele leven beweren te hebben gewoond in Afghanistan. Ook van personen van jeugdige leeftijd en van personen met een lage scholingsgraad mag immers worden verwacht dat deze kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Verzoekers werden ter terechtzitting gehoord, overeenkomstig artikel 14 PR RvV, omtrent de door hun afgelegde reisroute naar België. Uit hun verklaringen bleek dat zij deze route goed naar tijd en ruimte konden situeren zodat hun lage scholingsgraad en voorgehouden beperkte intellectuele capaciteiten niet kunnen worden aangenomen als verschoningsgrond voor hun verklaringen op het CGVS.

Verzoekers vestigen verder de aandacht op de door hen neergelegde taskara's, doch deze documenten zijn evenmin van die aard dat zij afbreuk vermogen te doen aan voormelde vaststellingen. Zelfs wanneer een asielzoeker een documenten kan voorleggen waaruit zijn herkomst blijkt, is het immers niet onredelijk dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, tracht zijn kennis over de streek te toetsen. Die overheid dient namelijk in de eerste plaats na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Van iemand die zich vluchteling verklaart, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde land en regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging. *In casu* zijn de hoger vastgestelde tegenstrijdigheden en de lacunes in de kennis van verzoekers omtrent hun beweerde regio van herkomst dermate frappant dat de neergelegde Taskara's hiertegen geenszins opwegen, te meer gelet op de landeninformatie in de administratieve dossiers waaruit blijkt dat dergelijke identiteitsdocumenten zowel in Afghanistan als daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze kunnen worden verkregen (administratief dossier A.A., stuk 21; administratief dossier A.M., stuk 22).

Waar verzoekers aanhalen dat in de bestreden beslissingen niet of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met de door tweede verzoeker ondergane foltering en nog daargelaten dat de verwondingen van tweede verzoeker uitdrukkelijk worden vermeld in de bestreden beslissingen, nog worden opgemerkt dat zij in het geheel niet aantonen dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motieven of beslissingen. Uit het neergelegde medische attest (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 5) blijkt bovendien weliswaar dat tweede verzoeker een aantal fysieke letsels vertoont doch hieruit kan niet worden afgeleid dat hij daardoor aan geheugenproblemen zou lijden of niet bij machte mag worden geacht om te antwoorden op elementaire en eenvoudige kennisvragen omtrent zij verklaarde regio van herkomst en om volwaardige verklaringen af te leggen. Bijgevolg kunnen het bijgebrachte attest en tweede verzoekers medische symptomen evenmin een verklaring bieden voor de hoger aangehaalde tegenstrijdigheden en kennisgebreken in hoofde van verzoekers. Ten aanzien van het neergelegde medische attest kan nog worden opgemerkt dat zulk attest geen sluitend bewijs vormt voor plaats waarop en de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde herkomst van verzoekers. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zij voorhouden in deze regio te hebben ondervonden.

2.2.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op het voormelde, kan de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht niet worden aangenomen.

2.2.7. Evenmin schenden de bestreden beslissingen, gelet op hetgeen voorafgaat, artikel 27 van het PR CGVS. Verzoekers maken immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

2.2.8. Het redelijkheidsbeginsel is slechts geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissingen. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden gezien de bestreden beslissingen, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

2.2.9. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van de administratieve dossiers en dat verzoekers de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft hun asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.3. Verzoekers voeren in een derde middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, *“de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiare bescherming)”* en de materiële motiveringsverplichting, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Zij betogen de Afghaanse nationaliteit te hebben en benadrukken hun taskara te hebben voorgelegd. Het volstaat niet om te verwijzen naar algemene informatie over corruptie in Afghanistan om te besluiten dat deze documenten niet waarheidsgetrouw zijn. Verweerder kan worden geacht de authenticiteit na te gaan. Bovendien rijzen vragen bij het onderzoek van deze documenten omdat deze werden neergelegd op 6 december 2012 en de beslissingen reeds werden genomen op 12 december 2012. Dat eerste verzoeker bovendien foutieve verklaringen aflegde over het ogenblik waarop zijn taskara werd afgehaald ligt aan het gebrek aan tijdsbesef. Omtrent tweede verzoeker wordt op dit vlak niets gemotiveerd. Voorhouden dat er een verblijfsalternatief is in een ander land is aldus niet aan de orde.

Door slechts naar algemene gegevens te verwijzen en hypothesen voorop te stellen schendt verweerder de motiveringsplicht en wordt niet afdoende gemotiveerd waarom verzoekers niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verder werden de medische problemen van tweede verzoeker genegeerd nu verweerder de mogelijkheid tot het verlenen van subsidiaire bescherming hierdoor niet onderzocht. Tweede verzoeker heeft ernstige medische problemen op basis waarvan hij kan worden blootgesteld aan ernstige schade.

Verzoekers benadrukken dat zij afkomstig zijn van de provincie Daykundi, dewelke in aanmerking komt voor het verlenen van subsidiaire bescherming. Nochtans wordt in de bestreden beslissingen geen afweging gemaakt ten aanzien van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers leggen objectieve informatie neer over de veiligheidssituatie in Afghanistan en Daykundi.

2.4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekers preciseren niet welk artikel van de aangevoerde richtlijn zij geschonden achten noch op welke wijze dit zou (kunnen) zijn gebeurd, zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.4.2. Inzake de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht kan dienstig worden verwezen naar het gestelde dienaangaande *sub* 2.2.2.

2.4.3. Waar verzoekers aanvoeren dat de bestreden beslissingen inzake artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet onvoldoende zou zijn gemotiveerd en slechts algemene gegevens en hypothesen zou bevatten, dient te worden opgemerkt dat deze bewering blijkens een eenvoudige lezing van deze beslissingen kennelijk feitelijke grondslag mist. Dat de motieven op basis waarvan werd besloten dat verzoekers niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van voormelde bepalingen geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent immers geenszins dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.4.4. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van de beweerde herkomst en concrete problemen van verzoekers, tonen zij niet aan dat zij op basis van deze problemen in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Daar verzoekers zich in deze beperken tot de louter algemene, niet nader uitgewerkte en hypothetische bewering dat tweede verzoeker hierdoor problemen kan ondervinden, maken zij, te meer gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun herkomst en problemen, evenmin aannemelijk dat tweede verzoeker omwille van zijn medische problemen een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voorts is de verwijzing door verzoekers naar de algemene situatie in hun voorgehouden land en regio van herkomst niet dienstig. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst immers niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoekers maken omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus aan hen niet kan worden toegekend.

2.4.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, tonen verzoekers, de overige elementen in de administratieve dossiers mede in acht genomen, niet aan dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS